

תת"ע 2326/11/15 - אלימלך יוסף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 2326-11-15 מדינת ישראל נ' אלימלך יוסף
תיק חיצוני: 50250734717

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	אלימלך יוסף
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 13.12.15, בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 18.2.14 וחלפו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונגזרו עליו קנס בסך 1,200 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 30 ימים ופסילה על תנאי לתקופה של 45 ימים למשך שנתיים.

המבקש נשפט בהיעדר לאחר שחתם על שולי ההזמנה לדין וכתב אישום, אך לא התייצב.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, הוא נשפט בהעדר על עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, למרות שרישיון הנהיגה שלו בתוקף עד 2019. לטענתו, הסיבה בגינה הוא נעצר היא רישיון רכב שלא בתוקף. המבקש הוסיף, כי לדעתו חומרת הדין שנעשתה עמו גבוהה בעוד שהוא נהג זהיר עם שתי הרשעות קודמות בלבד.

המבקש טען, כי מסיבות אישיות נמנע ממנו להתייצב לדין והוא מביע חרטה גדולה על כך היות ונשלל רישיונו. המבקש ציין, כי לאחר שנעצר, מייד תיקן את המעוות וחידש את רישיון הרכב ע"פ הוראת השוטר.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם, כי הנאשם הוזמן כדין לדין, אך לא התייצב. לגופו של עניין, טענה כי עיון בכתב האישום מעלה כי מדובר ברישיון נהיגה שפקע, בעוד שהנאשם ציין כי מדובר ברישיון רכב שפקע, אך לא הציג מסמכים המעידים על כך או לחילופין שרישיון נהיגתו היה תקף ביום העבירה.

בתגובה, צירף המבקש העתק אישור רישיון נהיגה בתוקף ממשרד התחבורה.

עמוד 1

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא חלק על כך שקיבל הזמנה לדין, ואך טען כי נמנע ממנו להתייצב לדין מסיבות אישיות, וזאת מבלי להסביר/לפרט. לפיכך, לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו.

למבקש ניתן יומו בבית המשפט, אולם המבקש מטעמים השמורים עימו בחר שלא להתייצב לדין, ולוותר הלכה למעשה על יומו בבית המשפט.

מכל מקום, משלא הייתה התייצבות מטעמים הנעוצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (ראה: רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל).

ב. בחינת גרימת עיוות דין

משהמבקש צירף לבקשתו אישור ממשרד התחבורה בדבר תוקף רישיון נהיגתו, אשר חודש בתאריך 17.5.10 עד 29.10.19, ולאור זאת שבכתב האישום הואשם בעבירה של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, אני סבורה כי בכך הוכיח המבקש כי על ידי היוותרות פסק הדין על כנו יגרם לו עיוות דין.

על יסוד האמור לעיל, הריני נעתרת לבקשה ומבטלת את פסק הדין שניתן נגד המבקש ביום 13.12.15.

מזמנת הנאשם להקראה ליום 6.4.16 שעה 08:30.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לצדדים ותזמן הנאשם למועד הדיון האמור.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ד' אדר א' תשע"ו, 13 פברואר 2016, בהעדר
הצדדים.